THƠ VĂN

QUẾ TRÂN

Tác Giả Quế Trân

NGÀY CHA CHẾT

WEDNESDAY, 30. APRIL 2008, 03:19:21

Ngày Cha Chết con không tiền tẩm liệm
Không áo quan và không cả mộ phần
Xác cha đó! Nằm chờ con gói ghém
Mà con đây cùng khổ đến thương tâm.

Cha nhắm mắt, con thơ rời bệnh viện
Trẻ không sữa, cha già không áo liệm
Vốc nước cháo thay sữa cho con bú
Xé khăn tang ấp ủ xác cha già.

Rồi một người lén lút ghé ngang qua
Ông hối hả vì công-an theo dõi
Đánh tư bản, kiểm kê hết tài sản
Ông chạy nhờ bằng hữu được trăm dư.

Chiếc quan tài nứt nẻ của thừa hư
Họ vội vã trét bột màu chèn bít
Ôi! Xa xót cha tôi ngày vĩnh biệt
Một đời người tận tụy với tha nhân.

Rồi ra đi trong lặng lẽ âm thầm
Khói hương nhạt, lạnh hồn người quá cố
Tiễn đưa cha vỏn vẹn chỉ năm người
Nghĩa địa buồn, cỏ dại khắp nơi nơi.

Vùng trũng thấp mộ phần cha tôi đó!
Đất pha bùn hăng hắc mới đào lên
Thê lương quá! Chao ôi! Giờ hạ huyệt!
Nắm đất này vun đắp mộ phần Cha.

Hẹn năm sau sẽ đến đón Cha già
Về an nghĩ Huệ Nghiêm, phổ Đồng Tháp.

Nghĩa trang Phú Thọ 1978

GIỌT NHỚ LONG LANH

FRIDAY, 27. JUNE 2008, 02:47:30

Đã lâu lắm em chưa cầm bút lại
Viết đôi giòng vẫn được gọi là thơ
Mấy năm xưa em viết tập "Đợi Chờ"
Để trao gởi cho người còn lao lý

Thi tập đó như tình ta dang dỡ
Trọn kiếp này không tiếp nối sao anh?
Nơi xa xăm anh bình yên không nhỉ?
Mỗi chiều về xao xuyến nhớ người đi

Ở ngoài kia anh một mình đơn độc
Em phương này đơn độc cũng như anh
Có nhiều đêm nhớ anh em nằm khóc
Tám năm rồi **giọt nhớ vẫn long lanh**

Người đi xa, bơ vơ người ở lại
Tình mồ côi bạc phước quá anh ơi!
Nỗi nhớ anh em ôm mãi trong đời
Nên trĩu nặng ở đoạn đời sau cuối

Đi lặng lẽ một mình nghe buồn tủi
Em gọi "mình" qua mấy nẻo trường Sơn
Tóc sương pha buốt giá một linh hồn
Môi héo uá vấn vương chiều nhạt nắng

Em ngồi đây giữa đêm khuya im vắng
Đem nhớ thương gom lại viết thành thơ
Mắt mờ sương sủng ướt tự bao giờ
Lăn nhẹ xuống **long lanh từng giọt nhớ**.

(Viết cho Ph. một người đang lao lý)
Huyền Giao 1983
LTS: bài thơ của một người tình gởi cho một người tình
đã bị tù cải tạo tại miền Bắc sau tháng Tư Đen, một chín bảy lăm)

ĐỂ TRẢ LỜI MỘT CÂU HỎI

Hơn mười năm một bài thơ dang dở
Người hỏi ta có ý nghĩ gì không?
Hai mươi năm chôn kín một ẩn tình
Giờ bốc mộ tim yêu bừng sống dậy
Người hỏi ta về bài thơ yêu ấy
Xin thưa rằng đẹp tựa một vầng trăng
Chỉ tiếc sao không nên mối xích thằng
Để hai kẻ yêu nhau sầu lặng lẽ
Tâm tình ấy những song thơ êm ả
Rất nhẹ nhàng, thành thật đáng thương tâm
Và người nên trân trọng một tấm lòng
Để mãi mãi **LONG LANH TỪNG GIỌT NHỚ**.

QT

VU LAN NHỚ MẸ

TUESDAY, 19. AUGUST 2008, 03:50:06

Vu lan rộ nở Quỳnh Hoa
Thanh Quỳnh 8 đóa mượt mà cành cong
Trăng thanh gió thoảng thơm nồng
Xót hoa chậu nhỏ đường vòng gang tay

Sáu bông chi chít bên này
Hai bông giao ước nằm kề bên kia
Bát Quỳnh thanh thỏa đong đưa
Trân nhi nhớ Mẹ hương xưa dạt dào

Đêm rằm tháng bảy trăng treo
Cũng đêm trăng ấy ngọt ngào tình thâm
Bảy Quỳnh nở rộ đêm rằm
Còn bông hoa nữa trăng tròn đêm mai

Tám nàng công chúa thơ ngây
Hương Quỳnh hòa quyện lòng say ngất lòng
Thuyền trinh bát nhã thong dong
Nhụy vàng tua tủa kết vòng yêu thương

Tám nàng công chúa ngát hương
Cùng nhau tề tựu Vu Lan hội hè
Trân nhi bên tách sen trà
Phải chi có Mẹ chan hòa niềm vui

Thi đề xướng họa chơi vơi
Ấm lòng Từ Mẫu cao vời tình thâm
Ngày xưa Mẹ thiếu tri âm
Nay con đơn điệu âm thầm buồn vui

Quỳnh Hoa 8 đóa hương đời
Cho con âm hưởng ngày vui Mẫu Từ.

TRĂNG RẰM

WEDNESDAY, 24. SEPTEMBER 2008, 02:32:47

Gương Thu lộng ánh **trăng rằm**
Quỳnh hoa tỷ muội hương thầm mãn khai
Sáu bông cánh mỏng cành dài
Đong đưa nhánh lá hoa cài lệch nghiêng

Nâng niu 6 đóa Quỳnh hương
Nửa đêm bừng nở, lụn tàn bình minh!
Người đời sinh tử, tử sinh!
Đan thanh 6 đóa hương Quỳnh mừng trăng

Hỏi thăm chú Cuội, chị Hằng
Có hay dưới thế ngắm trăng vui buồn?
(Dưới lầu phong nguyệt vô biên
Đọ tình tri kỹ, đẹp niềm gấm hoa) *HHM

Vào Thu sắc lá sương pha
Vàng trăng giãi lụa mượt mà tình Thu
(Từ anh lầu mộng trùng tu
Quế Lan cung cách phiêu du cỏ hồng

Chút trầm âm thủy cao sông
Đời em khép kín, nát lòng anh đi...
Non cao trấn ải biên thùy
Anh gom lá quế khắc ghi lời nguyền

Nhờ em thắp nén hương duyên
Kết vòng nguyệt quế phủ lên mộ phần...) *NQ
Từ em một kiếp trầm luân
Đôi tay chăm chút em lần chuỗi tâm

Kết vòng tràng hạt tặng Anh
Cho người dưới mộ siêu sanh vĩnh hằng
Mỗi năm vào tiết Thu phân
Kết vòng nguyệt quế em dâng tặng đời.

Chắp tay khẩn tạ tình người
Hồn Anh siêu thoát em vời bài hùng!
Lời Anh đồng vọng không trung!
Điều Anh nói đó đã thành trối trăn!

HUYỀN SỬ CA

WEDNESDAY, 15. OCTOBER 2008, 01:49:41

Huyền hoặc mông lung vầng nhật nguyệt
Vân du hư ảo mộng Tiên Rồng

***

Trời thanh ưng ửng mây hồng
Lững lơ mây trắng, bềnh bồng mây xanh
Mây lam hòa quyện vờn quanh
Huyền Vân diễm ảo, ngời danh sĩ hiền
Tao nhân hội ngộ thuyền quyên
Chung vai hiệp sức dệt nền gấm hoa
Quê hương cẩm tú sơn hà
Nước non, non nước đậm đà nghĩa nhân
Dọn đường hậu duệ hiểu thông
Tình ca, huyền sử con Rồng, cháu Tiên.

CHÚC XUÂN

SUNDAY, 1. FEBRUARY 2009, 01:59:41

Sáng tác: Vân Nương. THƠ_Xướng.
Cô bé ngồi câu nghĩ ngợi gì?
Xuân về, thân chúc mấy dòng thi
Chúc em năm mới tràn Xuân ý
Sáng một vầng trăng, sáng lối đi.

Sáng tác: Quế Trân. THƠ_ Họa.
Bé ngồi câu bóng, chẳng nghĩ gì
Nắng Xuân diễm lệ đẹp trang thi
Tình Xuân mơn trớn toàn tâm ý
Phan Thành mỹ nữ sóng bước đi.

TÔI GẶP EM

SUNDAY, 12. APRIL 2009, 01:24:28

Tôi gặp em trên nẻo đường đất nước
Nét kinh hoàng còn đọng ánh nai tơ
Bởi bom đạn tứ phía bủa vây về
Trong phút chốc cửa nhà tiêu tan hết

Em hớt hải trong dòng người hỗn loạn
Mẹ chết rồi, cha lính trận phương xa
Tuổi thơ ngây em côi cút không nhà
Sống chen chúc cùng đoàn người tị nạn...

Rồi cảnh cũ năm xưa nay đáo hạn
Nơi quê người xứ lạ trại tập trung
Bao thuyền nhân sau những chuyến hải hành
Mắt đờ đẩn với xác thân rũ liệt

Cũng ánh nai tơ kinh hoàng khủng khiếp
Cũng lệ buồn và máu chẳng ngừng rơi
Tuổi thơ ngây em thiếu hẳn nụ cười
Sống vất vưởng ngày mai không định hướng...

Ôi! Đau đớn bao nụ hồng vừa chớm
Thoắt gãy cành thuyền mộng giữa dòng trôi
Một sớm ra đi ước vọng cao vời
Đêm phủ xuống tang thương về ngập lối

Ôi! Xa xôi cảnh đời đầy tăm tối
Đôi tay gầy chới với đợi tin yêu
Bao năm qua với nắng sớm mưa chiều
Sống khắc khoải niềm đau chan máu lệ...

Tôi gặp em hơn một lần ước thệ
Trái tim hồng non nớt tuổi mười hai
Đất tạm dung em đèn sách miệt mài
Nuôi chí lớn ngày mai trời rực sáng.

KIẾP HOA

WEDNESDAY, 21. MAY 2008, 05:16:34

Một thi sĩ La Mã đã nói: “Tạo hóa chỉ tạo được hai kỳ công là người đàn bà và hoa, nhưng hoa mới là kỳ công tuyệt xảo vì hoa không biết nói”.
Hoa không biết nói để tránh đi những bí ẩn của cuộc đời, chứ mỗi bông hoa đều mang một sắc thái cá biệt từ dáng vẻ đến màu sắc, và trong hoa hàm chứa vạn lời. Thật vậy, nếu bạn đặt đặt hai nhánh hoa lá dài rũ xuống và vươn lên theo dáng nghiêng kiểu “thác đổ” trong một chiếc bình nhỏ cao, xen vào giữa vài đài hoa chúm chím (uất kim hương tulip) với nhóm thạch thảo, bạn sẽ nghe được “tiếng thì thầm” của lá rừng cây cỏ. Bạn uốn hai lưới sắt trắng nhỏ bản, dài, cong theo lượn sóng đặt nằm ngang trên một bình thấp dài, chen vào ít hoa màu tùy sở thích, bạn sẽ cảm nhận được sự dỗi hờn của tình yêu đôi lứa:
"Đáy sông lạnh cát bùn đâu mắt thấy
Nước sông hờn em có hiểu vì sao?" (NLG)

Nhìn những đóa hồng xinh xắn của bó hoa được gởi tặng, bạn sẽ biết được thời điểm của buổi hẹn hò cùng những ẩn tình trong đó.
Với bình hoa có vầng trăng khuyết ấp ủ đóa hướng dương cạnh dòng bạch lạp lung linh, nữ sĩ Hà Hoa Mộng cảm đề:
"Thềm hoa phải bước đưa tao ngộ
Cung quế đành duyên tạc đá vàng."

Sống giữa trời thu Tây Bắc, lắng lòng để nghe âm hưởng lời thơ của nữ sĩ Vân Nương:
"Thơ em mầm biếc trổ
Bốn mùa đều xuân tươi
Thơ tôi rừng lá uá
Quanh năm thu đầy trời
Lá rơi trong gió lạnh
Lá rụng thắm hồn đơn
Bên bờ trăng hiu quạnh
Lá phủ lớp sương buồn…"

Và tha thiết buồn của nữ sĩ Hà Hoa Mộng:
"Ảm đạm trời thu bác nhớ buồn
Bác còn bương chải, cháu tha hương…"

Hai nhà thơ của hai vùng trời Âu Á cùng man mác một nỗi buồn Thu và cánh phong lan đã nối nhịp cầu tình:
"Trên xứ Trầm Hương phải Tố Lan?
Cớ sao Tục Phố bén duyên phàm?
Mây phong hài lướt hoa kiều mỵ
Mộng thả trăng vời sắc điểm trang…"
Vân Nương (Vịnh Phong Lan)

Hà Hoa Mộng kính họa:
"Đuôi ghép hương rừng tạo sắc Lan
Nửa theo tiên giới nửa theo phàm
Sương len ấp cánh tăng kiều diễm
Gió nhẹ vin cành góp sử trang..."

Chẳng biết hai nhà thơ có từng biết đến một loài hoa mang tên “Bleeding Heart” mà người đời mệnh danh là trái tim thầm lặng chửa lành được những vết đau thương. Những cánh hoa làm tôi bàng hoàng khi lần đầu toiên nhìn thấy:
"Như những cánh hoa tim đang rỉ máu
Nhỏ thành dòng lệ thảm khóc quê hương
Khóc mẹ già cảnh bóng xế cô đơn
Nơi xa xứ ngậm ngùi con nhớ Mẹ"

Đã xa rồi những ngày xưa bên gối Mẹ, cũng chẳng còn được nghe những buổi bình thơ về các loài hoa của cố thi sĩ Bàng Bá Lân, không còn nghe Mặc Tuyền diễn ngâm “cơm mo cau” với tiếng sáo trầm buồn của Hàn Thanh Vũ.

Nơi đây không có cảnh mẹ ém cơm vào mo cau cho con trẻ no lòng lội ruộng băng đồng đi học và thi nhân cũng không cần lên non tìm động hoa vàng như Phạm Thiên Thư. Việc tạo dòng suối nhỏ với rêu xanh liễu rũ bên động hoa vàng ngay trong phòng khách cho người thưởng lãm không còn là điều mơ ước. Có ước mơ chăng là những tâm tình đang hướng về những vùng hải đảo xa xôi, nơi có ngàn lời thống thiết của các thuyền nhân, mong một sự đổi thay để mang niềm tin yêu đến cho vạn trái tim đang thoi thóp, để giúp nhỏ dần những tiếng bi thương.

Thế giới văn minh yêu hoa, yêu thú vật, yêu thiên nhiên, yêu cả muôn loài ... ắt hẳn tình người phải được đặt lên trên hết để tái tạo cuộc sống yên lành cho những người đã sống trong tột cùng khốn khổ:
"Lá dài cong nhịp cầu xanh
Vượt qua đoạn lệ trổ nhành hoa tiên." (ĐTVT)